

GOSPEL MEDITATION DEN 27.11.16 - at leve ud fra sin bestemmelse

v/ Lene Skovmark

Indledende refleksion

Sidste Gospel celebration - om at skabe fred i verden - om den vision eller grundidé - der er lagt i hver enkelt og som Skaberens kalder os til at leve ud fra. Når vi lever ud fra skaberens tanke med os, kan vi leve i fred med os selv og i harmoni med vore nærmeste - og være med til at skabe fred og harmoni i verden omkring os.

Det handler julen om. Da Jesu blev født, lød der fra en 'mangfoldig himmelsk hærskerer': 'Fred på jorden og i mennesker med Guds velbehag'.

I østen er der tilsvarende begreb - Tao (taoismen) eller Dharma (buddhismen) - den sammenhæng, orden, der holder sammen på universet og som hver skabning skal være i harmoni med for at opfylde sin bestemmelse. Skaberværket er som et symfoniorkester, hvor hver enkelt spiller sit instrument og har sin tone!

I kristendommen kaldes denne grundidé for Logos - det betyder Ord, fornuft, orden. I Bibelens skabelsesberetning står der at Gud skabte gennem sit Ord. "I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene." Gud sagde: »Der skal være lys!« Og der blev lys." Gud kaldte alt frem ved sit Ord - planter, dyr, mennesket! 1.Mos 1,1-4

I begyndelsen af Johannesevangeliet i Det nye Testamente står der, at det Ord, som Gud skabte med i begyndelsen er det samme Ord, som senere bliver til kød og blod i Jesus Kristus - inkarnationen, Gud lod sig føde som menneske.

Guidet meditation

Jeg vil nu guide en meditation ud fra en inspiration som en præst, Ole Skjerbæk Madsen, har modtaget. Poetisk tekst, der handler om, hvordan Gud kalder alt til live gennem sit Skaberord. Og hvordan Gud ønsker at kalde livet og glæden frem i hver enkelt. I teksten kalder Gud på Adam - du kan erstatte det med dig eget navn.

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Jeg Er Ordet - Ordet forud for al begyndelse. Jeg Er - Jeg Er Ordet. Før al begyndelse var jeg der, men ikke for mig selv, men for den skabning, jeg ville kalde til live.

Ord rækker ud over sig selv, kalder. Jeg Er Ordet. Jeg Er Kaldet. Jeg kalder på verden, jeg kalder på solen og dens planeter, jeg kalder på jorden, jeg kalder på mennesket: Adam, hvor er du? (kort stilhed)

Ordet er en sang, skabelsens sang, livets sang, Guds Sang, en kærligheds-sang. Jeg Er synger, jeg synger Ordet. Universet bliver til og danser. Jeg synger stjernetågerne frem, stjerner og deres planeter, galaksernes fællesskab. Jeg synger skabelsens dans. Jeg synger for selv at danse, danse med min skabning. Jeg synger for mennesket og synger hende ind i skabelsens dans, for at hun skal synge med mig og skabe med mig. Adam, hvor er du? (kort stilhed)

Adam danser for sig selv, for sin egen skyld. Adam synger for sig selv - nydelsens sang, ikke skabelsens sang - begærets sang, ikke kærlighedens sang - magtens sang, ikke tjenestens sang. Adam synger for sig selv. Adam magter ikke at give; Adam kræver - kræver skabningen for sin fornøjelse, sit tidsfordriv. Adam gør skabningen til offer, til genstand for sit begær. Adam, hvor er du? (kort stilhed)

Jeg Er Kærlighedens Sang, Jeg Er Ordet! Jeg kalder stadig, synger stadig - og fatter du det ikke anderledes, synger jeg klagesange, synger med den lidende skabning, som er offer for dit begær. Jeg synger med dig, når du ikke kan synge, ikke kan glæde dig, fordi du er uden kontakt, uden fællesskab, ikke er hel i dit hjerte. Adam, hvor er du? (kort stilhed)

Gud vil danse med sin skabning, synge og skabe med os. Skaberen kalder os til at leve et liv i kærlighed og tjeneste og omsorg for hinanden og for skaberværket. Men når vi ser verden omkring os, ser vi, at Adam, mennesket lever for sig selv - søger magten og udnytter jordens ressourcer og andre til at tilfredsstille sig selv - i stedet for at elske, tjene og tage ansvar for helheden.

Gud kalder på dig og på os som er her i dag til et liv i glæde, kærlighed og fællesskab - til ikke kun at leve for os selv, men for hinanden for Gud - og for andre.

Lyt nu til Guds stemme - lyt til dit hjerte - hvad er den grundidé, den vision, du bærer på? Hvad vil Gud kalde frem i dig?

Måske magter du lige nu ikke at række ud, men har brug for at lukke dig omkring dig selv. Måske har du svigtet, eller slog ikke til. Alt er forladt, alt er rummet, alt er ok! Lad på udåndingen det, der blokerer, strømme mod Jesu åbne hjerte.

Tag på indåndingen imod det der strømmer til dig - kærlighed, nåde, fred, glæde....

Modtag fred, giv slip - på smerte, uro. Modtag fred - giv fred videre på udåndingen.

Hvordan kan du være med til at sprede glæde - skabe fred - for dig selv, verden eller for andre? Er der noget konkret, du føler dig tilskyndet til at gøre - og måske særligt her i adventstiden?